

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 230/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 1 sierpnia 2023r. w sprawie III K 266/22			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			

# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącnego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza		

	przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego,	

	nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu			
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO					

**WOBEC
ZGŁOSZONYCH
ZARZUTÓW i
wniosków**

Lp.	Zarzut	
1.	<p>1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, skutkujący skazaniem oskarżonego za czyn opisany w punkcie I części wstępnej wyroku;</p> <p>2. obraza przepisów prawa materialnego, a to art. 115 § 21 k.k. i przez to art. 57a § 2 k.k. poprzez uznanie czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku za występki o charakterze chuligańskim w sytuacji gdy oskarżony nie działał bez powodu bądź z oczywiście błahego powodu, ale – jak Sąd I instancji sam to ujął – z chęci „ujęcia się za M. K., od której G. B. chciał się wyprowadzić”, a</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>zatem był to czyn dokonany na tle konfliktu osobistego oskarżonego i pokrzywdzonego, co miało wpływ na wymiar kary orzeczonej za ten występki;</p> <p>3. rażąca surowość kar orzeczonych w punktach 3 i 4 wyroku, i brak podstaw do obligatoryjnego orzeczenia nawiązki, z ostrożności procesowej – rażąca wysokość orzeczonej nawiązki;</p> <p>4. rażąca wysokość orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>analiza zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia co do</p>			

popelnienia
przez P. O. czynu
z art. 158 §
1 k.k.,
sformulowanego
w apelacji
obrońcy
oskarżonego,
uzasadnia
stwierdzenie, że
nie jest to
samoistny błąd
w rozumieniu
art.438pkt 3
k.p.k., a ma
charakter
wtórny wobec
rażącej obrazę
przepisów
postępowania,
mającej wpływ
na treść
rozstrzygnięcia,
a polegającej,
zdaniem
skarżącego, na
dowolnej ocenie
zebranego w
sprawie
materiału
dowodowego,
naruszającej
regulę z art. 7
k.p.k.,

w
przedmiotowej
sprawie nie
doszło do obrazę
art. 7 k.p.k.,
ponieważ
zgromadzony w
toku
postępowania
materiał
dowodowy, co
do popelnienia
przez P. O. czynu
wyczerpującego
znamiona z

art. 158 §
1 k.k., został
oceniony przez
Sąd I instancji
obiektywnie, z
zachowaniem
reguły
dowodzenia z
art. 7 k.p.k.,
która statuuje
zasadę
swobodnej
oceny dowodów,
zgodnie z którą
ocena dowodów,
mająca swoje
oparcie w
prawidłowo
zebranych i
ujawnionych
materiale
dowodowym,
obiektywna,
zgodna z logiką i
doświadczeniem
życiowym,
korzysta z
ochrony art. 7
k.p.k.,
należy zwrócić
uwagę, że
swobodna ocena
dowodów z art.
7 k.p.k. nie
oznacza, jakby
chciał tego
skarżący, oceny
zgodnej z linią
obrony P. O.,
mającej na celu
uniknięcie przez
niego
odpowiedzialności
karnej, wbrew
poczynionym w
sprawie
ustaleniom,

zarzut
naruszenia art. 7
k.p.k. powinien
wykazywać
konkretne błędy,
których dopuścił
się Sąd I
instancji w
sposobie
dochodzenia do
określonych
ocen,
przemawiające
przeciwko
dokonanemu
rozstrzygnięciu,
a nie sprowadzać
się do
podkreślenia, że
dokonana przez
Sąd I instancji
ocena dowodów
i poczynione na
ich podstawie
ustalenia
faktyczne są
z perspektywy
strony
nieprzekonujące,
a tak należy
ocenić
stanowisko
wyrażone przez
skarżącego w
apelacji,
Sąd Apelacyjny
zgadza się z
Sądem
Okręgowym, że
dowody
zgromadzone w
toku
postępowania,
oceniane
kompleksowo,
we wzajemnym
powiązaniu, w
kontekście

całokształtu
materiału
dowodowego,
uzasadniały
dokonanie przez
Sąd I instancji
pewnych ustaleń
faktycznych,
przedstawionych
w opisie czynu
przypisanego
oskarżonemu P.
O.,
wyczerpującego
znamiona
przestępstwa z
art. 158 § 1 k.k.,

nie ma żadnych
wątpliwości, że
G. B., został
pobity przez P.
O. i M. P.,

do zdarzenia
doszło w D., w
dniu
14.10.2021r.,
przy ul. (...),
i było to
już drugie tego
dnia przestępcze
zachowanie
oskarżonego P.
O. w stosunku
do

pokrzywdzonego (pierwsze
miało miejsce
pod sklepem
(...), opisane w
akcie oskarżenia
jako drugi ze
stawianych temu
oskarżonemu
zarzutów),

Sąd Apelacyjny
w pełni podziela
argumentację
przedstawioną

przez Sąd
Okręgowy co do
udziału P. O. w
pobicie G. B.,

prawidłowo Sąd
I instancji oparł
swoje ustalenia
na zeznaniach
pokrzywdzonego
oraz jego matki
A. B., która
przybyła na
miejsce
zdarzenia i
widziała dwóch
napastników
bijących jej syna,

z zeznań G.
B. jednoznacznie
wynika, że był
bity przez obu
oskarżonych,
zeznania A. B.
i G. B. znalazły
potwierdzenie,
w relacji M. P.,
który przyznał,
że matka
pokrzywdzonego
pojawiała się na
miejscu
zdarzenia z
udziałem jej
syna, i krzyczała
na nich(tj. na
oskarżonych M.
P. i P. O.), a taka
sytuacja miała
miejsce tylko
podczas pobicia
G. B. przez
oskarżonych na
ul. (...),

wbrew
stanowisku
skarżącego,
stwierdzić

należy, że przyznanie się oskarżonego P. O. do dwóch pozostałych zarzucanych mu czynów nie jest argumentem za jego wiarygodnością co do czynu z art. 158 § 1 k.k.,

każdy z czynów będących przedmiotem rozpoznania i rozstrzygnięcia w danym postępowaniu podlega odrębnej analizie, opartej na zgromadzonym, w odniesieniu do każdego z tych czynów, materiale dowodowym,

nie zasługuje na uwzględnienie zarzut obrazy art. 115 § 21 k.k. w odniesieniu do czynu zarzucanego oskarżonemu P. O. w punkcie II oskarżenia(przypisanego w punkcie 3. części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku),

prawidłowe ustalenia faktyczne

uzasadniały
przyjęcie, że
P. O. dopuścił
się występku
o charakterze
chuligańskim,

fakt, że P. O.
„ujął się” za
swoją znajomą
M. K. (2),
od której G.
B. chciał się
wyprowadzić w
żadnym stopniu
nie
usprawiedliwia
jego zachowania
wobec
pokrzywdzonego,
i zaatakowania
go,

bez wątpienia,
P. O., umyślnie
naruszył
nietykalność
cielesną G. B. i
wyzywał go, w
miejscu
publicznym, pod
sklepem (...),
bez powodu-
bo nie może
za taki zostać
uznana chęć
zmiany przez
pokrzywdzonego
decyzji co do
dalszej jego
relacji ze
znajomą
sprawcy- w
dodatku przez
podjęcie działań
przestępczych,

powyższe
jednoznacznie
świadczy o

lekceważeniu
przez P. O. norm
prawnych,

wobec
prawkidłowego
ustalenia, że
P. O. dopuścił
się występku
o charakterze
chuligańskim
(przypisanym w
punkcie 3. części
dyspozytywnej
zaskarżonego
wyroku),,
orzeczenie
nawiązki było
obligatoryjne,
wobec treści art.
57a § 2 k.k.,

natomiast jej
wysokość jak
również wymiar
kary
pozbawienia
wolności za
ten czyn, Sąd
Apelacyjny uznał
za rażąco
surowe, i w
całości
uwzględnił
wniosek
skarżącego o
zmniejszenie
kwoty nawiązki
do 1.000zł, i
dokonał korekty
wymiaru kary
pozbawienia
wolności
obniżając ją do
6 miesięcy, o
czym szerzej
w punkcie 5.2.
uzasadnienia,

Sąd Apelacyjny zgodził się ze skarżącym, że kara pozbawienia wolności wymierzona P. O. za przypisany mu w punkcie 4. części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku, była rażąco niewspółmiernie surowa, przy czym wpływ na to miało przyjęcie przez Sąd Okręgowy za oskarżycielem publicznym, że czynu tego P. O. dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 2 k.k., podobnie jak czynu z art. 158 § 1 k.k., co nie było prawidłowe, o czym szerzej w punkcie 5.2. uzasadnienia,

obniżenie przez Sąd Odwoławczy wymierzonych oskarżonemu P. O., jednostkowych kar pozbawienia wolności spowodowało orzeczenie kary łącznej pozbawienia

<p>wolności w niższej wysokości od tej orzeczonej przez Sąd Okręgowy, a nie rażąca jej surowość, wskazana przez apelującego</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>zmiana zaskarżonego wyroku poprzez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. uniewinnienie oskarżonego od zarzutu popełnienia czynu opisanego w punkcie I aktu oskarżenia, 2. orzeczenie kary pozbawienia wolności za czyn opisany w punkcie II części wstępnej wyroku w wymiarze 3 miesięcy pozbawienia wolności, 3. uchylenie orzeczenia o zasądzeniu nawiązki w wysokości 3.000zł – z ostrożności procesowej zmniejszenie jej wymiaru do kwoty 1.000zł, 4. orzeczenie kary 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>pozbawienia wolności za czyn opisany w punkcie 4 wyroku w wymiarze 2 lat,</p> <p>5. orzeczenie kary łącznej pozbawienia wolności w wysokości 2 lat- z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>	
<p>zarzuty bezzasadne, poza zarzutem dotyczącym wysokości nawiązki orzeczonej na rzecz pokrzywdzonego G. B., która była rażąco wygórowana, w zestawieniu z okolicznościami czynu przypisanego w punkcie 3 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku, o czym szerzej w punkcie 5.2. uzasadnienia,</p>	

brak było
natomiast
podstaw do
uchylenia
orzeczenia o
nawiązce, wobec
treści art. 57a
§ 2 k.k., w
sytuacji kiedy
czyn przypisany
oskarżonemu w
punkcie 3. części
dyspozytywnej
zaskarżonego
wyroku miał
charakter
chuligański,

Sąd Okręgowy
dokonał
prawidłowych
ustaleń
faktycznych
zarówno co
do popełnienia
przez P. O. czynu
z art. 158 § 1 k.k.
oraz przyjęcia,
za oskarżycielem
publicznym, że
czyn przypisany
oskarżonemu w
punkcie
3(opisany w
punkcie II części
wstępnej), był
występkiem o
charakterze
chuligańskim w
rozumieniu art.
115 § 21 k.k.,

natomiast
kierunek i zakres
apelacji
wywiedzionej
przez obrońcę
oskarżonego,
spowodował
analizę

wszystkich
rozstrzygnięć,
wynikiem czego
było obniżenie
wymiaru
jednostkowych
kar pozbawienia
wolności, a także
kary łącznej
pozbawienia
wolności, wobec
uznania, przez
Sąd Apelacyjny,
że są one rażąco
surowe, lecz
nie w stopniu
wskazywanym
przez
skarżącego, o
czym szerzej
w punkcie 5.2.
uzasadnienia,

odnosząc się
do wniosku
o wymierzenie
kary łącznej
z zastosowaniem
zasady pełnej
absorpcji, należy
zwrócić uwagę
apelującemu, że
od wejścia w
życie z dniem
24.06.2020r.

zmian
dotyczących
orzekania kary
łącznej,
zastosowanie
pełnej absorpcji
nie jest możliwe,
ponieważ
zgodnie z treścią
art. 86 § 1k.k.,
w brzmieniu
obowiązującym
od 24.06.2020r.,
Sąd wymierza
karę łączną w

<p>granicach <u>powyżej</u> najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.11.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>popelnienie przez oskarżonego czynu z art. 158 § 1 k.k., przypisanego w punkcie 2. części dyspozytywnej</p>		

<p>zaskarżonego wyroku,</p> <p>popelnienie przez P. O. występku o charakterze chuligańskim, przypisanego w punkcie 3. części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku</p>		
<p>Zwiężle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>zarzuty obrońcy oskarżonego P. O., dotyczące ustaleń faktycznych co do obu ww. czynów były bezzasadne i sformułowane w środku odwoławczym, w tym zakresie, wnioski nie zasługiwały na uwzględnienie</p>		
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.0.11.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>uchylenie rozstrzygnięcia o karze łącznej,</p>		

w zakresie kwalifikacji czynów przypisanych w punktach 2. i 4. (części dyspozytywnej), przyjęcie, w miejsce art. 64 § 2 k.k., art. 64 § 1 k.k., i obniżenie wymierzonych oskarżonemu kar pozbawienia wolności:

- za czyn przypisany w punkcie 2., do 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy,

- za czyn przypisany w punkcie 4., do 3 lat;

obniżenie kary wymierzonej oskarżonemu P. O. w punkcie 3. (części dyspozytywnej) do 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, i nawiązki, na rzecz pokrzywdzonego G. B., do 1.000 (tysiąca) złotych;

na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączone orzeczone wobec

<p>oskarżonego P. O. kary pozbawienia wolności i wymierzono mu karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>modyfikacja jednostkowych kar pozbawienia wolności spowodowała konieczność uchylenia rozstrzygnięcia o karze łącznej i ukształtowaniu na nowo wymiaru kary łącznej przez Sąd Odwoławczy, zdaniem Sądu Apelacyjnego przyjęcie w kwalifikacji czynów zarzucanych oskarżonemu P. O. w punktach I. i III. oskarżenia, art. 64 § 2 k.k. nie było prawidłowe albowiem wymiar kary roku odbytej łącznie przez sprawcę dotyczy nie sumy kar jemy wymierzonych,</p>	

za jakiegokolwiek przestępstwa, a za czyny wymienione w tym przepisie, co powoduje, w przypadku oskarżonego P. O., który był uprzednio skazany, za czyn wymieniony w art. 64 § 2 k.k., z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, przesłanka odbycia roku pozbawienia wolności, nie została spełniona, albowiem decyduje wymiar kary za czyn art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., a nie wymiar kary łącznej obejmującej karę za ten czyn, powyższa ocena spowodowała przyjęcie w miejsce art. 64 § 2 k.k., art. 64 § 1 k.k., w kwalifikacji czynów przypisanych oskarżonemu P. O., co z kolei było przyczyną obniżenia kar za czyny przypisane temu

oskarżonemu w punkcie 2. do 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, tj. do poziomu kary wymierzonej drugiemu ze sprawców pobicia G. B., M. P., który czynu z art. 158 § 1 k.k. również dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 k.k., a brak jest przesłanek do różnicowania poziomu ich odpowiedzialności za ten czyn,

natomiast w punkcie 4. do 3 lat pozbawienia wolności,

Sąd Apelacyjny zgodził się ze skarżącym, że kara roku pozbawienia wolności wymierzona P. O. za przypisane temu oskarżonemu przestępstwo z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 57 a § 1 k.k. w zw.

z art. 64
§ 1 k.k.
była rażąco
niewspółmiernie
surowa co
spowodowało jej
obniżenie
aczkolwiek nie w
stopniu
oczekiwanym
przez
skarżącego,

kara za ten
czyn została
wymierzona w
maksymalnej
wysokości, co
przy
uwzględnieniu
faktu, że przepis
będący
podstawą
wymiaru kary, tj.
art. 217 § 1 k.k.
daje możliwość
wymierzenia kar
rodzajowo
łagodniejszych
od kary
pozbawienia
wolności, czyli
kary grzywny i
kary
ograniczenia
wolności,
uzasadnia
stwierdzenie, że
była to kara
rażąco
niewspółmiernie
surowa,

analizując
okoliczności
czynu
przypisanego
oskarżonemu w
punkcie 3. części
dyspozytywnej

zaskarżonego
wyroku oraz
osobę sprawcy,
jego właściwości
i warunki
osobiste, Sąd
Apelacyjny
uznał, że kara 6
(sześciu)
miesięcy
pozbawienia
wolności jest
adekwatna do
stopnia winy
sprawcy i
społecznej
szkodliwości
przypisanego
mu czynu, i
uwzględnia
okoliczności
obciążające
wynikające z
jego
zdemoralizowania
i jego uprzedniej
karalności (popelnienie
czynu w
warunkach z art.
64 § 1 k.k.)
oraz okoliczność
łagodzącą w
postaci
przyznania się
do jego
popelnienia,

przebieg
zdarzenia, a
w szczególności
brak obrażeń
powodujących
rozstrój zdrowia
pokrzywdzonego
były powodem
obniżenia przez
Sąd Apelacyjny
wysokości
nawiązki
zasądzonej od

oskarżonego na
rzecz G. B.,

kwota 1.000zł
zrekompensuje
pokrzywdzonemu
doznaną przez
niego krzywdę,

Sąd Apelacyjny
wymierzył nową
karę łączną
pozbawienia
wolności na
podstawie art.
85 § 1 k.k. oraz
art. 86 § 1 k.k.
i orzekł wobec
oskarżonego P.
O. karę łączną
4 (czterech)
lat pozbawienia
wolności,

wymierzając
karę łączną Sąd
orzekał w
granicach od
3 lat i 1
miesiąca do 6
lat pozbawienia
wolności,

kształtując
wymiar kary
łącznej Sąd
Apelacyjny
kierował się
treścią art.85a
kk, i zastosował
zasadę asperacji
uznając ją za
najbardziej
adekwatną do
zachowań
oskarżonego
objętych
niniejszym
postępowaniem
albowskiem
najpełniej

uwzględnia ona okoliczności temporalne oraz podmiotowe i przedmiotowe przypisanych P. O. przestępstw,

oskarżony swoim

postępowaniem naruszył różne dobra chronione przez prawo: życie i zdrowie ludzkie(art. 158 § 1 k.k. oraz art. 157 § 1 k.k.), wolność od poczucia obawy i strachu przed popełnieniem przestępstwa na szkodę adresata groźby (art. 191 § 2 k.k.) oraz cześć i nietykalność cielesna(art. 216 § 1 k.k. i art. 217 § 1 k.k.),

dwóch z trzech czynów dopuścił się jednego dnia, a ostatniego niecałe trzy miesiące później,

zastosowanie zasady asperacji pozwoliło na ukształtowanie kary łącznej orzeczonej wobec P. O., za przypisane mu przestępstwa, na prawidłowym poziomie, i

odpowiada
sposobowi
ukształtowania
kary łącznej
przez Sąd I
instancji, co przy
rozpoznawaniu
apelacji złożonej
tylko na korzyść
oskarżonego,
należało mieć na
uwadze,

zdaniem Sądu
Apelacyjnego
orzeczona wobec
oskarżonego P.
O. kara łączna
4 (czterech)
lat pozbawienia
wolności
stanowi
właściwą reakcję
na jego
przestępcze
zachowania i
spełnia
przesłanki
wymiaru kary
łącznej z art.85a
kk albowiem
realizuje cele
kary o
charakterze
wychowawczym
i
zapobiegawczym
w stosunku
do P. O.,
uświadamiając
mu naganność
jego
postępowania, a
z uwagi na jej
wymiar będzie
oddziaływać na
niego w
przyszłości,
zniechęcając go
przed

popęlnieniem kolejnych przestępstw, w zakresie prewencji ogólnej wymierzona oskarżonemu kara łączna pozbawienia wolności kształtuje świadomość prawną społeczeństwa pokazując wysoką społeczną szkodliwość przestępstw przeciwko życiu i zdrowiu oraz wolności psychicznej człowieka, a także przeciwko czci i nietykalności cielesnej, a jednocześnie jest sygnałem, że każde takie zachowanie spotka się z odpowiednią reakcją organów wymiaru sprawiedliwości

**0.15.3.
Uchylenie
wyroku sądu
pierwszej
instancji**

**0.15.3.1.
Przyczyna,
zakres i**

podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia	o		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia	o		

<p>0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>		
<p>0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>III.</p>	<p>zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego J. W. kwotę 738 (siedmiuset trzydziestu ośmiu) złotych w tym podatek VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym, w oparciu o § 2 pkt 1, § 4 ust. 1 i 3 oraz § 17 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia</p>	

	<p>Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu</p>	
IV.	<p>na podstawie art.634kpk w zw. z art.627kpk zasądzono od oskarżonego P. O., na rzecz Skarbu Państwa, wydatki za postępowanie odwoławcze i wymierzono mu 400zł opłaty za obie instancje, której wysokość ustalono kierując się treścią art.10 ust. 2 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych</p>	
7. PODPIS		
<p>SSA Robert Mąka SSA Jacek Szreder SSA Przemysław Żmuda</p>		

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego P. O.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uznanie oskarżonego P. O. za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie I oskarżenia czynu z art.158§1kk w zw. z art.64§2kk, przyjęcie, że czyn przypisany w punkcie 3. części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku stanowił występki o charakterze chuligańskim, i wymierzenie za ten czyn nawiązki na rzecz pokrzywdzonego w kwocie 3.000zł, kary pozbawienia wolności wymierzone w punktach 3. i 4. części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku oraz wymiar kary łącznej pozbawienia wolności		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana